

Fișă pedagogică

Comportament rău în diferite medii școlare

Trunchiul E de la a Educa

Luis Neves

Asociație parteneră : Associação de Solidariedade Social dom Algarve
OMNES PRO UNO

Obiective :

- Adoptarea de noi forme de comunicare și familiarizarea elevilor cu potențialul lor
- Îmbunătățirea stimei de sine, a spontaneității și a expresivității
- Împărtășirea și acceptarea sentimentelor

Principii și fundamente teoretice:

Odată cu descoperirea și experimentarea unor noi metodologii / strategii, precum și a modului de conectare a elementelor programului, tema asociată cu comportamentul elevilor a stârnit întotdeauna interesul profesioniștilor în educație.

Putem întotdeauna să promovăm activități asociate cu un joc dramatic, în care copilul poate încerca, manipula, acționa, trece de la gândire la acțiune și acțiune la gândire, dobândind astfel și mărind sensul realității. prin creșterea, în sine, a dorinței de a învăța.

Jocul poate fi considerat un instrument de învățare și este o resursă foarte interesantă pentru profesori, deoarece importanța acestuia este strâns legată de dezvoltarea persoanei umane într-o perspectivă socială, creativă, afectivă, istorică și culturală. Având în vedere acest lucru, este extrem de important ca profesioniștii care lucrează cu copii să fie interesați și să caute cunoștințe pe această temă, permitându-le astfel să se orienteze mai bine în activitatea lor de predare.

Subliniem faptul că jocul este o oportunitate de dezvoltare. Când copilul joacă, experimentează, inventează, descoperă, învăță și dobândește abilități. Inteligența și sensibilitatea lui se îmbunătățesc. Calitatea oportunităților oferite copilului cu jocurile garantează armonizarea potențialităților și a afectivității acestuia. Prin urmare, putem spune că jocul este important nu

numai pentru a promova imaginația copilului, ci și pentru a ajuta la dezvoltarea abilităților sociale și cognitive.

Există mulți teoreticieni care au studiat caracteristicile jocului și dezvoltarea acestuia în fiecare etapă a dezvoltării copilului. Cu toate acestea, toți sunt de acord că jocul este una dintre cele mai importante modalități de dezvoltare personală și socială.

Pentru Claparède (1954), jocul permite dezvoltarea personalității individului.

Pentru Winnicott (1975), jocul este o activitate care permite copilului să înțeleagă realitatea prin reprezentarea simulată a vieții de zi cu zi și care permite apariția unei zone mentale, a zonei paradoxului, ori simultan, să nu fie și să fie.

Piaget (1990) explică cel mai bine că jocul este o activitate de inteligență și cunoaștere care permite copilului să interacționeze cu lumea din jurul lui, atât timp cât apără o pedagogie care folosește potențialul copilului. Joc ca o resursă educațională.

Pentru Vygotsky (2000), jucând, copilul se dezvoltă afectiv, social și cognitiv.

Publicul dintă:

- Elevii din ciclul 2

Materiale / Instrumente :

- Un stilou, hârtie, pălărie sau cutie

Bibliografie / Referințe:

- CLAPARÈDE, Edouard (1954). *A Educação Funcional*. São Paulo: Companhia Editora Nacional.
- HOLPER- VANDENPLAS, Christiane (1982). *Educação e Desenvolvimento Social da Criança*. Coimbra: Livraria Almedina.
- WINNICOTT, Donald (1975). *Jeu et réalité : l'espace potentiel*. Paris: Gallimard.
- VYGOTSKY, Lev (2000). *A Formação Social da Mente*. 7ª Edição. Editora: Martins Fontes.
- PIAGET, Jean (1990). *A Formação do Símbolo na criança*. Editora: Livros Técnicos e Científicos.

Prezentarea metodologiei:

Faza A

Partea1	Împrăștiați în cameră, elevii adoptă diferite poziții conform instrucțiunilor învățătorului: să înnoate, să urce pe un munte sau pe o scară, să se așeze, să se culce, etc.
---------	---

Partea a2a	. Elevii aleargă în sala de clasă și când se întâlnesc cu un coleg de clasă, îl salută.
Partea a3a	Ei repetă exercițiul, dar acum vor folosi doar gesturi: vor lovi mâna partenerului, îi vor atinge spatele, bat ambele mâini și aşa mai departe.
Partea a4a	În perechi, elevii comunică doar cu mâinile. Fiecare elev trebuie să înțeleagă ceea ce spune colegul său de clasă cu gesturi.

Faza B

Partea 1	Elevii stau într-un cerc cu un creion. Profesorul dă fiecarui elev o foaie de hârtie pătrată (nu foarte mare) și îi cere să completeze (scriind) propoziția (anonim): În această clasă, mă tem că ... Profesorul pune hârtiile în pălărie și le pune în mijlocul cercului.
Partea a2a	Pălăria se învârte și se oprește lângă fiecare student care ia un pătrat de hârtie și o citește, adăugând oral mai multe idei care exprimă ceea ce ar simți persoana. El continuă cercul și profesorul ar trebui să le permită elevilor doar să asculte și să nu comenteze. Nu este permis să discute sau să comenteze.
Partea a 3a	În cele din urmă, există o dezbatere despre ceea ce elevii au descoperit.

Competențe vizate:

- Comunicarea în limba maternă;
- Abilități lingvistice;
- Expresii artistice, culturale și senzoriale;
- Abilități sociale și civice;
- Abilități cognitive;

Evaluare :

Sesiunea ar trebui evaluată, pentru că îi vom face pe copii să înțeleagă că gândurile și sentimentele lor sunt importante și, în același timp, îi inspiră să se gândească la ceea ce au învățat. Activitățile de evaluare permit profesorului să măsoare succesul acestui tip de muncă și pot include următoarele proceduri:

A - Profesorul le cere copiilor să deseneze pe o foaie de hârtie expresia feței care reflectă ceea

ce simt (după activitate).

B - Profesorul cere elevilor să scrie pe o foaie mare de hârtie pentru a scrie ceea ce au simțit în timpul activității.

C - Desenele faciale vor fi de asemenea atașate lângă foaia mare de hârtie.